

คุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล

และประโยชน์ทับซ้อน

โดย

มนต์ชัย วสุวัต

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ภาคการเมืองส่วนท้องถิ่น

สำนักงาน ป.ป.ช.

สถานการณ์ “คอร์รัปชัน” ของประเทศไทย

สังคมศักดินา →

ระบบอุปถัมภ์ →

ธุรกิจการเมือง →

ทุจริตเชิงนโยบาย →

ผลประโยชน์ทับซ้อน →

“ทุจริต” ปัญหาของสังคมโลก

- องค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

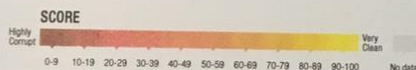
(Transnational Organized Crime)

- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต

(United Nations Convention Against Corruption)

CORRUPTION PERCEPTIONS INDEX 2016

The perceived levels of public sector corruption in 176 countries/territories around the world.

RANK	COUNTRY/TERRITORY	SCORE	RANK	COUNTRY/TERRITORY	SCORE	RANK	COUNTRY/TERRITORY	SCORE	RANK	COUNTRY/TERRITORY	SCORE	RANK	COUNTRY/TERRITORY	SCORE
1	Denmark	90	21	Uruguay	71	41	Burundi	58	61	Sri Lanka	36	136	Myanmar	28
2	New Zealand	90	22	Estonia	70	42	Sao Tome and Principe	46	62	Gabon	35	137	Nigeria	28
3	Finland	89	23	France	69	43	Costa Rica	58	63	Niger	35	138	Papua New Guinea	28
4	Sweden	88	24	Bahamas	66	44	Spain	58	64	Ecuador	31	139	Guinea	27
5	Switzerland	86	25	Chile	66	45	Georgia	67	65	Malawi	31	140	Mauritania	27
6	Norway	85	26	United Arab Emirates	66	46	Montenegro	64	66	Azerbaijan	30	141	Mozambique	27
7	Singapore	84	27	Bhutan	65	47	Oman	64	67	Thailand	30	142	Haiti	20
8	Netherlands	83	28	Israel	64	48	Senegal	64	68	Djibouti	30	143	Republic of Congo	20
9	Canada	82	29	Cyprus	64	49	South Africa	64	69	Honduras	30	144	Angola	18
10	Germany	81	30	Czech Republic	62	50	Suriname	64	70	Laos	30	145	Eritrea	18
11	Luxembourg	81	31	Poland	62	51	Greece	64	71	Mexico	30	146	Gambia	26
12	United Kingdom	81	32	Portugal	62	52	Bahrain	64	72	Côte d'Ivoire	30	147	Kenya	26
13	Australia	79	33	Barbados	61	53	Mauritius	64	73	Moldova	30	148	Madagascar	26
14	Iceland	78	34	Qatar	61	54	Rwanda	64	74	Paraguay	30	149	Nicaragua	26
15	Belgium	77	35	Slovenia	61	55	Korea (South)	63	75	Sierra Leone	30	150	Afghanistan	16
16	Hong Kong	77	36	Taiwan	61	56	Namibia	62	76	Iran	30	151	Tajikistan	25
17	Austria	75	37	Botswana	60	57	Slovakia	61	77	Kazakhstan	29	152	Uganda	25
18	United States	74	38	Saint Lucia	60	58	Croatia	60	78	Nepal	29	153	Comoros	24
19	Ireland	73	39	Saint Vincent and The Grenadines	60	59	Malaysia	59	79	Russia	29	154	Turkmenistan	22
20	Japan	72	40	Cape Verde	59	60	Hungary	58	80	Ukraine	29	155	Zimbabwe	22
				Dominica	59	61	Tunisia	48	81	Guatemala	28	156	Cambodia	21
				Lithuania	59	62	Turkey	48	82	Kyrgyzstan	28	157	Democratic Republic of Congo	21
				Cuba	47	63	Belarus	48	83	Lebanon	28	158	Uzbekistan	21
						64	Brazil	40	84					
						65			85					
						66			86					
						67			87					
						68			88					
						69			89					
						70			90					
						71			91					
						72			92					
						73			93					
						74			94					
						75			95					
						76			96					
						77			97					
						78			98					
						79			99					
						80			100					

Country	CPI2016	Rank	Region	WB Code	World Bank CPIA	World Economic Forum EOS	Global Insight Country Risk Ratings	Bertelsmann Foundation Transformation Index	IMD World Competitiveness Yearbook	World Justice Project Rule of Law Index	PRS International Country Risk Guide	Varities of Democracy Project	Economist Intelligence Unit Country Ratings	PERC Asia Risk Guide
Singapore	84	7	AP	SGP		88	83	73	91	85	76		90	89
Brunei	58	41	AP	BRN		61	71				41			
Malaysia	49	55	AP	MYS		56	59	49	52	41	41		54	44
Indonesia	37	90	AP	IDN		40	34	36	39	26	50		37	35
Philippines	35	101	AP	PHL		29	34	36	31	31	41	36	37	43
Thailand	35	101	AP	THA		37	22	40	44	37	32	24	37	38
Vietnam	33	113	AP	VNM	35	34	34	28		40	41		19	35
Laos	30	123	AP	LAO	24	45	34	16						
Myanmar	28	136	AP	MMR	35	23	22	20		27	24	50	19	
Cambodia	21	156	AP	KHM	13	28	22	16		15		17	19	37

PERCEPTIONS INDEX 2016

Q search					
2016 Rank	Country	2016 Score	2015 Score	2014 Score	2013 Score
101	Niger	35	34	35	34
101	Peru	35	36	38	38
101	Philippines	35	35	38	36
101	Thailand	35	38	38	35
101	Timor-Leste	35	28	28	30
101	Trinidad and Tobago	35	39	38	38
108	Algeria			36	

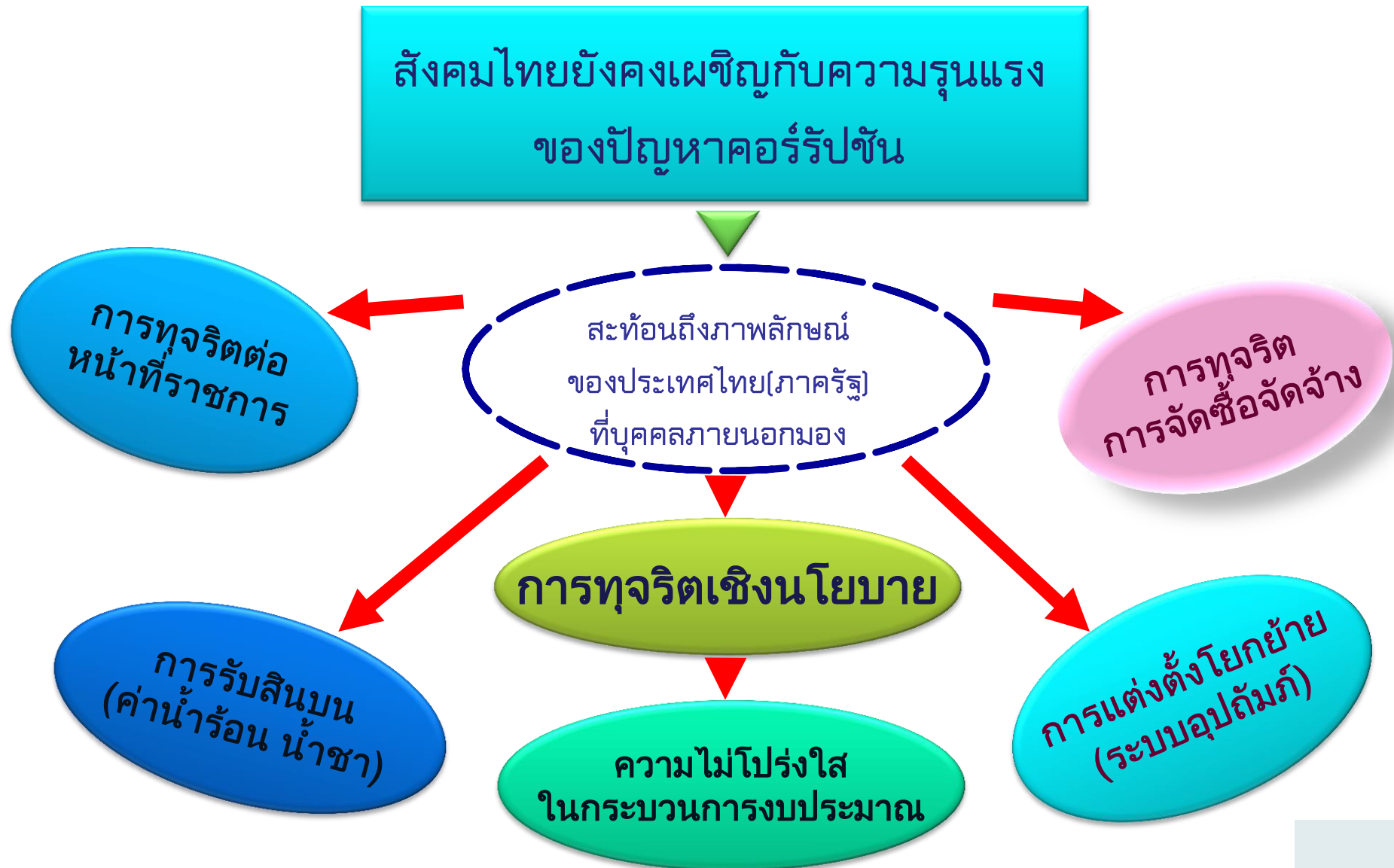
Sign up!

ค่าคะแนน CPI ที่ประเทศไทยได้รับ

ค่าคะแนน CPI ที่ประเทศไทยได้รับ สะท้อนถึงอะไร ?

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ 3

มุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน เน้นการปรับเปลี่ยนทัศนคติ
สร้างพลังกดดันทางสังคม ไม่ยอมรับคนโกง

ภาครัฐ
และการเมือง

- เจตนารมณ์ที่แน่วแน่ของฝ่ายการเมืองในการต่อต้านการทุจริต
- หน่วยงานภาครัฐมีการทำงานที่โปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลและประมวลจริยธรรม

ภาคประชาสังคม
และสื่อมวลชน

- พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวัง
- สร้างพลังกดดันทางสังคม ไม่ยอมรับคนโกง

ภาคธุรกิจเอกชน

- กำกับควบคุมดูแลกิจการตามหลัก CG, CSR
- ปฏิบัติการร่วมภาคเอกชนป้องกันการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (Collective Action)
- ร่วมดำเนินกิจกรรมต่อต้านการทุจริต

กลุ่มเป้าหมายเด็ก
และเยาวชน

สร้างจิตสำนึกความเป็นคนดี มีวินัย
มีจิตอาสา และไม่สนับสนุนการทุจริต

2560-2564

ดัชนีความโปร่งใส **CPI**

ประสบการณ์ของประเทศสิงคโปร์

- ความตั้งใจ และการทำจริงของผู้นำทางการเมือง (Political Will)
- การออกกฎหมาย บังคับใช้กฎหมาย และมีมาตรการปราบปรามการคอร์รัปชัน อย่างกว้างขวาง และครอบคลุม
- สร้างและพัฒนาหน่วยงาน ป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชันที่เข้มแข็ง มีขีดความสามารถสูง มีอิสระที่จะทำอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่ยกเว้นใคร

ประสบการณ์ของประเทศฮ่องกง

- การยอมรับสภาพปัญหาและความตั้งใจจริงในการแก้ปัญหา
คอร์รัปชันของรัฐบาล
- การมีองค์กรปราบปรามคอร์รัปชันที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส
- การมียุทธศาสตร์ระยะยาวที่มีการวางแผนที่ดี
- การใส่ใจต่อรายงานข้อร้องเรียนเรื่องคอร์รัปชันทุกฉบับ
- การรักษาความลับของผู้ร้องเรียน
- การมีปัจจัยแวดล้อมโดยรวมที่เอื้ออำนวย

ชุดความรู้คู่คุณธรรม

ปัญหาที่สังคมไทยยังคงเผชิญ

ระบบอุปถัมภ์

ผลประโยชน์ทับซ้อน

การทุจริตต่อ
หน้าที่ราชการ

กระบวนการงบประมาณไม่
โปร่งใส

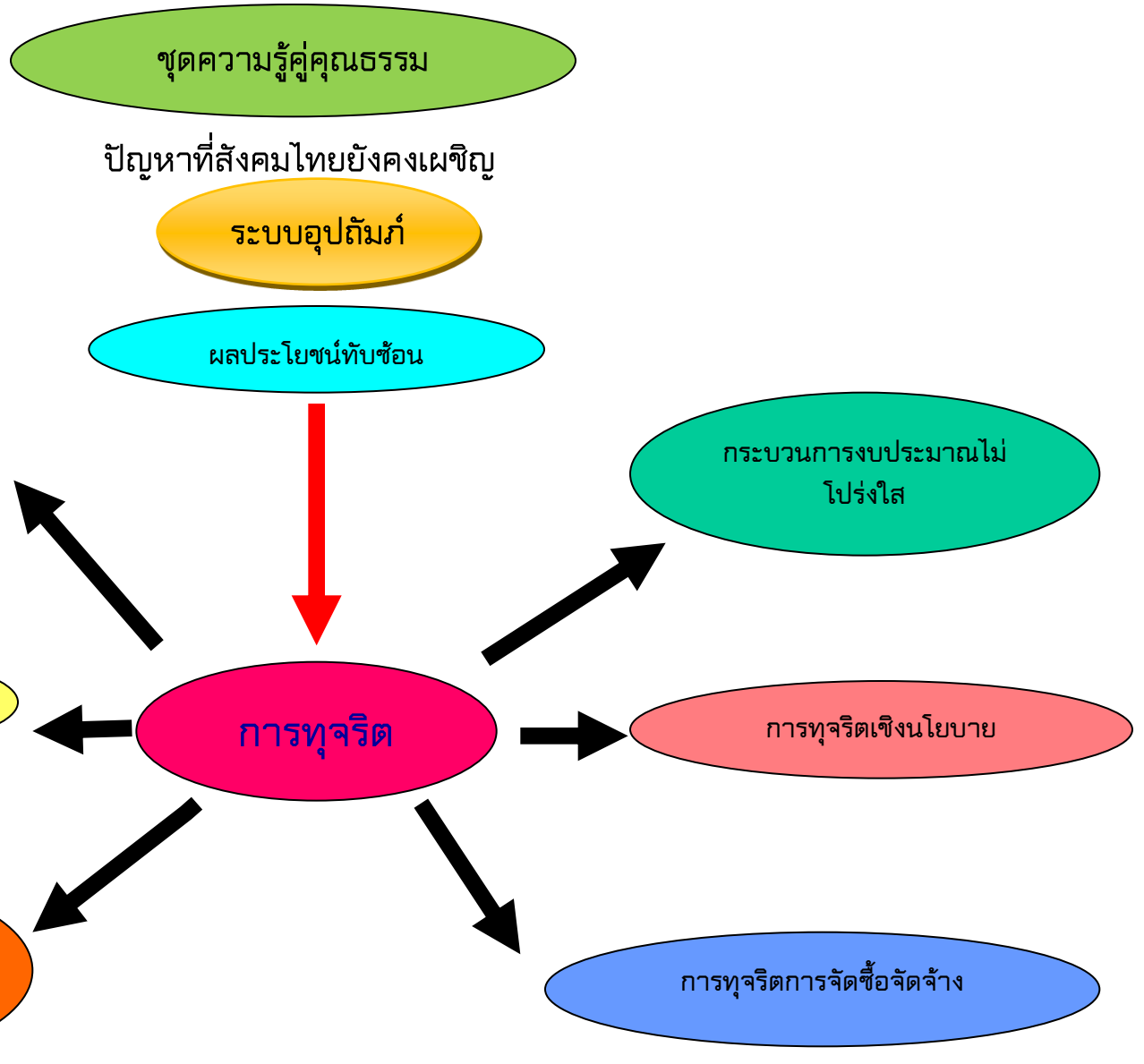
การแต่งตั้งโยกย้าย

การทุจริต

การทุจริตเชิงนโยบาย

การรับสินบน
(ค่าน้ำร้อน น้ำชา)

การทุจริตการจัดซื้อจัดจ้าง

สาเหตุของปัญหาการทุจริต

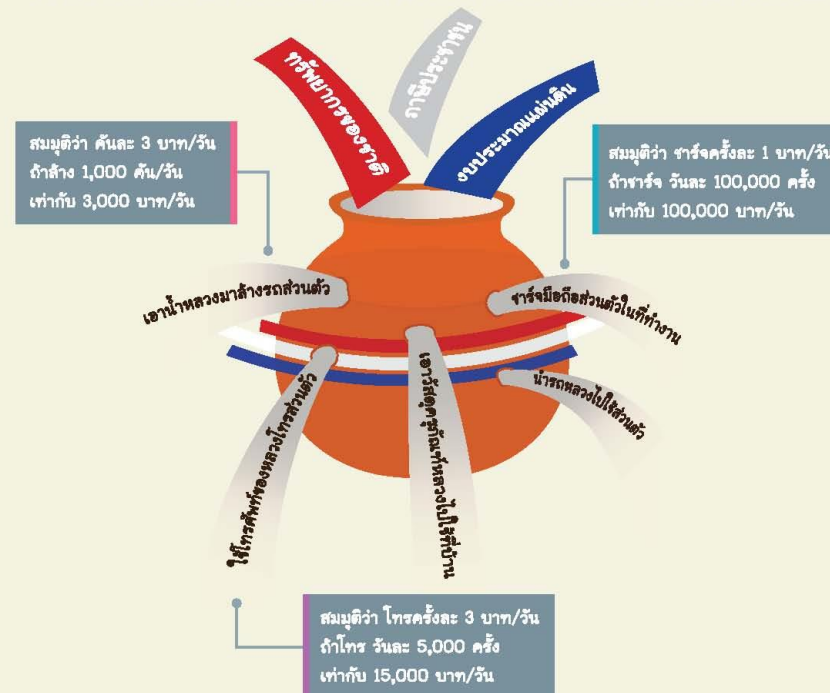
เกิดจากการที่คนเราแยกไม่ออกระหว่างประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์ส่วนรวมหรือที่เรียกว่า การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์ทับซ้อน นั่นเอง ยกตัวอย่าง โดยอ้างอิงจากชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐของ สำนักงาน ป.ป.ช. ดังนี้

สิ่งใกล้ตัวที่เราพบเห็นกันอยู่บ่อยครั้ง ที่คนบางคนเอาประโยชน์
ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว แต่ส่งผลกระทบต่อประชาชน
ส่วนรวมเป็นอย่างมากก็คือ การรुक้าพื้นที่ทางเดินเท้า (Footpath)

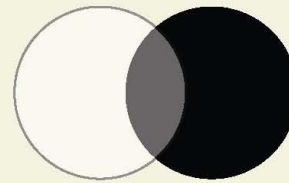
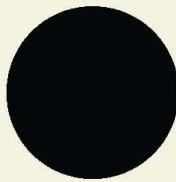
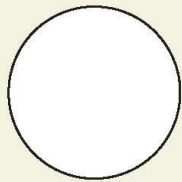
หรือ **ในหน่วยงานของรัฐ** ที่มีการเอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตนจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน ไม่ว่าจะเป็นการเอารถหลวงไปใช้เพื่อธุระส่วนตัว เอารถส่วนตัวมาล้างที่ทำงาน เอว้สดุครุภัณฑ์หลวงไปใช้ที่บ้าน ซึ่งล้วนจะทำให้ประเทศต้องมีการค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นทั้งนั้น เปรียบเสมือนน้ำในอ่างเป็นงบประมาณของแผ่นดินที่จะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเท่านั้น แต่ต้องรั่วไหลไปเพราะการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน

นี่เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วน ที่ **ประโยชน์ส่วนรวม** ต้องตกไปเป็น **ประโยชน์ส่วนตน** ของคนบางคน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม (Conflic of Interest) คือ?

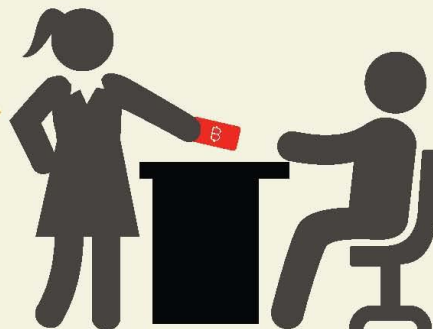
การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เราเรียกกันติดปากว่า **“ผลประโยชน์ทับซ้อน”** หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนหรือพวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ

พื้นที่สีขาว แทน **ประโยชน์ส่วนรวม**
พื้นที่สีดำ แทน **ประโยชน์ส่วนตน**

พื้นที่สีเทา เกิดจากการทับซ้อนของสีขาว
และสีดำ เป็นพื้นที่เกิด **“การขัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”**

ช่วยให้บริษัท
ชนะการประมูล
ด้วยค่ะ

ด้วยความ
ยินดีครับ

นางสาวกิ้นเหล็ก เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ลงนามทำสัญญาว่าจ้างก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ตนเป็นผู้สัญญาฝ่ายผู้รับจ้างก่อสร้างด้วย จะเห็นได้ว่า ผลประโยชน์ส่วนรวมที่นางสาวกิ้นเหล็ก ซึ่งเป็นนายก อบต. ต้องดูแลเรื่องการก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ขัดกับผลประโยชน์ส่วนตนในฐานะผู้รับจ้างก่อสร้าง ถือว่านางสาวกิ้นเหล็ก **มีผลประโยชน์ทับซ้อน**

กรณีทุจริต นักรถหลวงไปใช้งานแต่งลูก

อดีตคนบดีคณะแพทยศาสตร์แห่งหนึ่ง สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปช่วยจัดเตรียมงานแต่งงานบุตรสาวของตน โดยนำเก้าอี้พร้อมปลอก กระดาษต้นไม้ กล้องวิดีโอ โทรศัพท์ สายสัญญาณ ขาตั้งกล้องมอนิเตอร์ กล้องถ่ายรูป ชุดสวิตเซอร์ (ชุดควบคุม) เครื่องเล่นและบันทึกดีวีดี ไปใช้ในการจัดงานฯ และนำรถยนต์ส่วนกลางไปใช้ขนของและรับส่งเจ้าหน้าที่ไปที่บ้านของตน ซึ่งทรัพย์สินที่นำไปใช้ทุกอย่างเป็นของคณะแพทยศาสตร์ฯ (ของส่วนรวม)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดให้ดำเนินคดีต่อจำเลย ในเบื้องต้น จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ต่อมาได้ยื่นคำร้องให้การรับสารภาพในภายหลัง

พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องอดีตคนบดีคณะแพทยศาสตร์ฯ เป็นจำเลยในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และ 157

การกระทำของจำเลยดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต นำทรัพย์สินต่างๆ ของคณะแพทยศาสตร์ฯ ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และคณะแพทยศาสตร์ฯ

ศาลอาญาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลย **เป็นการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่** ฝึกภาษาจำคุก 5 ปี ปรับ 2 หมื่นบาท แต่จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุกเหลือ 2 ปี 6 เดือน ปรับ 1 หมื่นบาท เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ความร้ายแรงแห่งคดีแล้วเห็นว่าเมื่อจำเลยทราบการกระทำของตนและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น โดยการชดเชยค่าเสียหายแล้วในทันที ประกอบกับจำเลยรับราชการเป็นแพทย์มานาน ทำคุณความดีให้แก่หน่วยงาน และประเทศชาติมาโดยตลอด ทั้งจำเลยมิเคยกระทำความผิดอาญาใดๆ และไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอลงอาญาไว้ 2 ปี

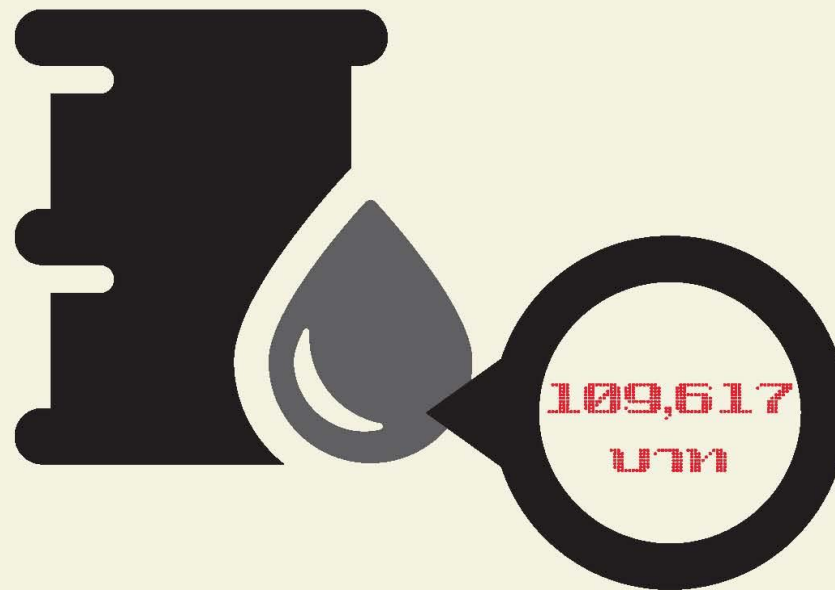

กรณีทุจริต นำรถหลวงไปจำหน่าย และเบิกค่าน้ำมันเท็จ

อดีตนายก อบจ. แห่งหนึ่ง ครั้งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ทำบันทึกขอใช้รถยนต์ของ อบจ. ไปใช้ในการปฏิบัติราชการ และขอไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักส่วนตัวหลังจากปฏิบัติราชการเสร็จ

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้นำรถยนต์ส่วนตัวไปจำหน่ายประกันการกู้ยืมเงิน 200,000 บาท ไว้กับร้านค้าคาราโอเกะแห่งหนึ่ง และได้นำรถยนต์ของ อบจ. ที่อยู่ในความครอบครองของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 นั้นไปจำหน่ายรถยนต์ส่วนตัวที่จำหน่ายได้เดิม หลังจากนั้นได้ขอเพิ่มวงเงินกู้ยืมอีก 300,000 บาท รวมเป็นเงิน 500,000 บาท จนกระทั่งมีพนักงานขับรถยนต์ของ อบจ. ได้มาพบเห็นว่ารถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวจอดอยู่หน้าร้านคาราโอเกะ สอบถามเจ้าของร้านได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นำมาจำหน่าย

และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในช่วงระยะเวลาที่รถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวได้ถูกนำไปจำหน่าย แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กลับเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ เป็นเงินรวม 109,617.20 บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147, 151 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 90 และ 91 ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ถึงแก่กรรมแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป โดยความตายของผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (1) ให้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อศาลที่มีเขตอำนาจกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1

ศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัด ให้ลงโทษจำคุกอดีตนายก อบจ. ครั้งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. เป็นเวลา 18 ปี 24 เดือน

กรณีทุจริต ประมูลที่ดินรัชดา

ภรรยาดิตตนายก ประมูลซื้อที่ดินริมถนนเทียมร่วมมิตรย่านถนนรัชดาภิเษก ใกล้กับศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินในกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวง การคลัง โดยดิตตนายก ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในฐานะ เจ้าพนักงานมีหน้าที่ดูแลกิจการของกองทุนฯ ได้ลงนามยินยอมในฐานะ คู่สมรส ให้ภรรยา ประมูลซื้อที่ดินและทำสัญญาซื้อขายที่ดิน ส่งผลให้เป็น คู่สัญญาหรือมีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาซื้อที่ดินโดนดแปลงดังกล่าว อัน เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม เป็นการ ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย มีโทษผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 100 (1)

การที่ **ประโยชน์ส่วนตน**ขัดกับ**ประโยชน์ส่วนรวม**
ทำให้**ประโยชน์ส่วนรวม**ต้องตกไปเป็น**ประโยชน์ส่วนตน**
ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่มี **“ระบบการคิด”** ที่ไม่ถูกต้อง

“ระบบการคิด” ที่ถูกต้อง

แยกให้ออกระหว่างประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์ส่วนรวม

คิดได้

- คิดก่อนทำ (ก่อนกระทำการทุจริต)
- คิดถึงผลเสียผลกระทบต่อประเทศชาติ
(ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศในหลายๆ ด้าน)
- คิดถึงผู้ได้รับบทลงโทษจากการกระทำการทุจริต
(เอามาเป็นบทเรียน)
- คิดถึงผลเสียผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง
(จะต้องอยู่กับความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียน ถูกลงโทษ
ไล่ออก และติดคุก)
- คิดถึงคนรอบข้าง (เสื่อมเสียต่อครอบครัวและ
วงศ์ตระกูล)
- คิดอย่างมีสติสัมปชัญญะ

คิดดี

- คิดแบบพอเพียง ไม่เบียดเบียนตนเอง
ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และ ไม่เบียดเบียนประเทศชาติ
- คิดอย่างรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ กฎระเบียบ
- คิดตามคุณธรรม ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

คิดแบบไหน ?

คิดเป็น

- คิดแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันอย่างชัดเจน
- คิดแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่ กับ เรื่องส่วนตัวออกจากกัน
- คิดที่จะไม่นำประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน มาก้าวกำยกัน
- คิดที่จะไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน
- คิดที่จะไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาตอบแทนบุญคุณส่วนตน
- คิดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เคารพญาติ และพวกพ้อง

หากทุกคนสามารถคิดได้และคิดเป็นในการแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ปัญหาการทุจริตก็จะลดลง หรือแทบจะหมดสิ้นไปจากสังคมไทย และประโยชน์ส่วนรวมทุกอย่างก็จะถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อประชาชนและประเทศชาติโดยส่วนรวมอย่างแท้จริง

...สำคัญที่สุดต้องคิดว่า...

“เราทุกคนทำได้ และถึงเวลาแล้วที่ต้องร่วมกันทำ โดยเริ่มต้นที่ตัวเราก่อน”

"ผลประโยชน์ทับซ้อน"

(Conflict of Interests)

เคนเนท เคอเนาเฮน

(Kenneth Kernaghan)

“สถานการณ์ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐมี ผลประโยชน์
ส่วนตนอยู่ และได้ใช้อิทธิพลตามหน้าที่และความ
รับผิดชอบทางสาธารณะไปขัดกับผลประโยชน์
ส่วนตัว”

แซนดร้า วิลเลียม (Sandra William)

“การที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือ
ข้าราชการได้เปิดโอกาสให้เงิน หรือ
ผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามามีอิทธิพลต่อหน้าที่
และความรับผิดชอบที่จะต้องมีต่อสาธารณะ”

แพทริก บอยเออร์

Patrick Boyer

“สถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่รัฐมีผลประโยชน์ส่วนตัว
และได้ใช้อิทธิพลหรือจะใช้อิทธิพลของตำแหน่ง
หน้าที่ไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว”

องค์ประกอบของผลประโยชน์ทับซ้อน

ไมเคิล แม็คโดนัลด์ (Michael McDonald)

แบ่งองค์ประกอบของผลประโยชน์ทับซ้อน ออกเป็น 3 ประการ

- (1) เป็นประเด็นเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนบุคคลหรือ
ผลประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งส่วนใหญ่มักเกี่ยวพันกับเงินและ ทรัพย์สิน
หรือรูปแบบอื่นๆ ที่ทำให้ผู้รับพึงพอใจ
- (2) เป็นเรื่องของการใช้อำนาจหน้าที่และดุลพินิจในการตัดสินใจ
ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว
- (3) เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยใช้สถานะและขอบเขตอำนาจหน้าที่ ของผู้
ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานของรัฐ โดยขาด
หลักจริยธรรมพื้นฐานในวิชาชีพของตน

ความหมายของการขัดกันระหว่างประโยชน์

ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์ทับซ้อน

- สถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต่อประโยชน์สาธารณะ มีประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาแทรกซ้อน
- โดยการใช้ตำแหน่งหน้าที่/อิทธิพลทางการเมือง
- กระทำการ/ตัดสินใจ/ใช้ดุลยพินิจ
- ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้องมากกว่าประโยชน์สาธารณะ

การขัดกันแห่งผลประโยชน์มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ควบคุมและลดความเสี่ยงของอิทธิพล หรือแรงจูงใจ
2. ป้องกันความเสียหายอันเกิดขึ้นในกระบวนการตัดสินใจ หรือใช้ดุลยพินิจของผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะ ให้มีความเป็นอิสระ และเป็นธรรมมากที่สุด

การขัดกันแห่งผลประโยชน์ จึงเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะขัดต่อจริยธรรม และกฎหมายเนื่องจากผลประโยชน์ส่วนตน ได้เข้าแทรกแซงการใช้ดุลยพินิจ หรือกระบวนการตัดสินใจ ทำให้ผู้พิจารณาต้องละทิ้งคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะ อันทำให้เกิดความเสียหายแก่ผลประโยชน์ของสถาบันหรือองค์กร ซึ่งเป็น ผลประโยชน์ส่วนรวมหรือสาธารณะ

การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวมที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ

- การที่เจ้าหน้าที่รัฐออกนโยบาย หรือตรากฎหมายเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง แม้ว่าประโยชน์ที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ทางด้านการเงิน หรือไม่ก็ตาม
- การที่เจ้าหน้าที่รัฐดำรงตำแหน่งหรือทำหน้าที่ที่มีความเสี่ยงต่อการก่อให้เกิดภาวะผลประโยชน์ทับซ้อน
- การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐรับเงิน สิ่งของ หรือบริการ ซึ่งอาจส่งผลเป็นการตอบแทนแก่ผู้ให้ในอนาคต
- การที่เจ้าหน้าที่รัฐทำงานให้กับบริษัทเอกชนหรือมีตำแหน่งอยู่ในบริษัทเอกชน ซึ่งการดำเนินธุรกิจของบริษัทเอกชนนั้นขึ้นอยู่กับนโยบายที่ออกโดยเจ้าหน้าที่รัฐ หรือองค์กรของเจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าว
- การเจ้าหน้าที่รัฐประกอบอาชีพอื่นพร้อมกับการเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการขัดกันของผลประโยชน์ได้

การรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตัดสินใจเอนเอียงเอื้อประโยชน์ต่อผู้ให้

- เจ้าหน้าที่รับชุดไม้กอล์ฟจากบริษัทเอกชน เพราะได้ช่วยเหลือให้บริษัทเอกชนได้รับสัมปทาน
- เจ้าหน้าที่รับของขวัญจากผู้บริหารบริษัทเอกชน จึงช่วยเหลือลูกของผู้บริหารบริษัทให้ได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น
- เจ้าหน้าที่ที่ช่วยเหลือออกเอกสารสิทธิ์โฉนดที่ดินทับที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่ป่า ที่เขา ให้แก่บริษัทของนักการเมือง และได้รับพระผงดเครื่องสุพรรณเป็นผลประโยชน์ตอบแทน
- เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือให้บริษัทเอกชนเข้าทำสัญญากับหน่วยงานและได้รับประโยชน์ตอบแทนเป็นทีวีสี 40 นิ้ว

การทำธุรกิจกับตัวเอง หรือการหาผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่เพื่อ ตนเองและพวกพ้อง

- เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ทำให้บริษัทของตนเองหรือบริษัทของครอบครัวได้งานรับเหมาจากหน่วยงานของรัฐ หรือฝากลูกหลานเข้าทำงาน
- เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายจัดซื้อจัดจ้างทำสัญญาให้หน่วยงานของรัฐที่ตนทำงานซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 200 เครื่อง จากบริษัทของครอบครัวตนเอง
- การจัดจ้างบริษัทของภรรยา ซึ่งดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้เป็นผู้ซ่อมบำรุงระบบคอมพิวเตอร์ในหน่วยงานของรัฐที่ตนทำงาน
- อธิบดีใช้อำนาจให้หน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดซื้อที่ดินของครอบครัวหรือพวกพ้องในการสร้างสำนักงานแห่งใหม่

การทำงานหลังเกษียณ

- ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรด้านเวชภัณฑ์และสุขภาพออกจากราชการไปทำงาน ในบริษัทผลิตหรือขายยา
- ผู้บริหารด้านโทรคมนาคม ภายหลังออกจากงานไปทำงานเป็นผู้บริหารบริษัทธุรกิจสื่อสาร
- เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปลดเกษียณแล้ว ใช้สิทธิพลที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาให้บริษัทเอกชนที่ตนเคยติดต่อ โดยอ้างว่าจะทำให้การติดต่อประสานงานราบรื่น

การทำงานพิเศษ

- ผู้ตรวจสอบบัญชีภาครัฐรับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ถูกตรวจสอบ
- เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ เพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างมีความน่าเชื่อถือกว่าบริษัทคู่แข่ง
- ข้าราชการครู สอนไม่เต็มเวลาราชการ เพื่อต้องการให้นักเรียนไปเรียนพิเศษกับตนนอกเวลาราชการ

การรู้ข้อมูลภายใน

- เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทราบข้อมูลโครงการตัดถนนเข้าหมู่บ้าน จึงบอกให้ญาติพี่น้องไปซื้อที่ดินบริเวณโครงการดังกล่าว เพื่อขายให้แก่ราชการในราคาสูงขึ้น
- เจ้าหน้าที่กระทรวงคมนาคมทราบมาตรฐานวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการวางโครงข่ายโทรคมนาคม แล้วให้ข้อมูลกับบริษัทเอกชนที่ตนรู้จัก เพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล

การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้ง เพื่อประโยชน์ ทางการเมือง

- การที่นักการเมืองในจังหวัดขอเพิ่มงบประมาณ เพื่อทำโครงการตัดถนน สร้างสะพาน ลงในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลของตนเอง
- การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการลงในพื้นที่หรือในบ้านเกิดตนเอง
- การใช้งบประมาณในการหาเสียง

รูปแบบพฤติกรรมประโยชน์ทับซ้อน

- การหาประโยชน์ให้ตนเอง
- การรับผลประโยชน์จากการดำรงตำแหน่งหน้าที่
- การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- การใช้ข้อมูลลับของทางราชการเพื่อแสวงหาประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้อง
- การรับงานนอกแล้วส่งผลกระทบต่อความเสียหายของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

รูปแบบพฤติกรรมประโยชน์ทับซ้อน (ต่อ)

- การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งและเอื้อประโยชน์ให้บริษัท
- การให้ของขวัญ ของกำนัล เพื่อหวังความก้าวหน้า
- การช่วยญาติมิตรให้ทำงานอย่างไม่เป็นธรรมในหน่วยงานของรัฐ
- การซื้อขายตำแหน่ง การจ่ายผลประโยชน์ทั้งที่เป็นเงินและประโยชน์รูปแบบอื่น เพื่อให้ได้เลื่อนระดับหรือตำแหน่ง หรือความดีความชอบ

ขอบข่ายของผลประโยชน์ทับซ้อน

John Langford และ Kenneth Kernaghan ประมวลการกระทำ
ที่อยู่ในขอบข่ายของผลประโยชน์ทับซ้อน เป็น 7 ลักษณะ ดังนี้

(1) การรับผลประโยชน์ต่างๆ
(accepting benefits)

(2) การทำธุรกิจกับตัวเอง (self -
dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (contracts)

(3) การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่ง
สาธารณะหรือหลังเกษียณ (post – employment)

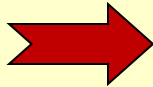
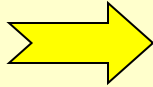
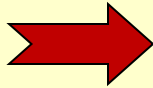
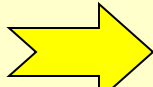
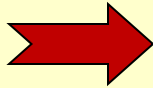
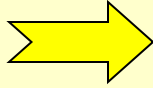
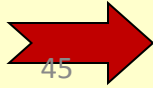
(4) การทำงานพิเศษ
(outside employment
or moonlighting)

(5) การรู้ข้อมูลภายใน
(inside information)

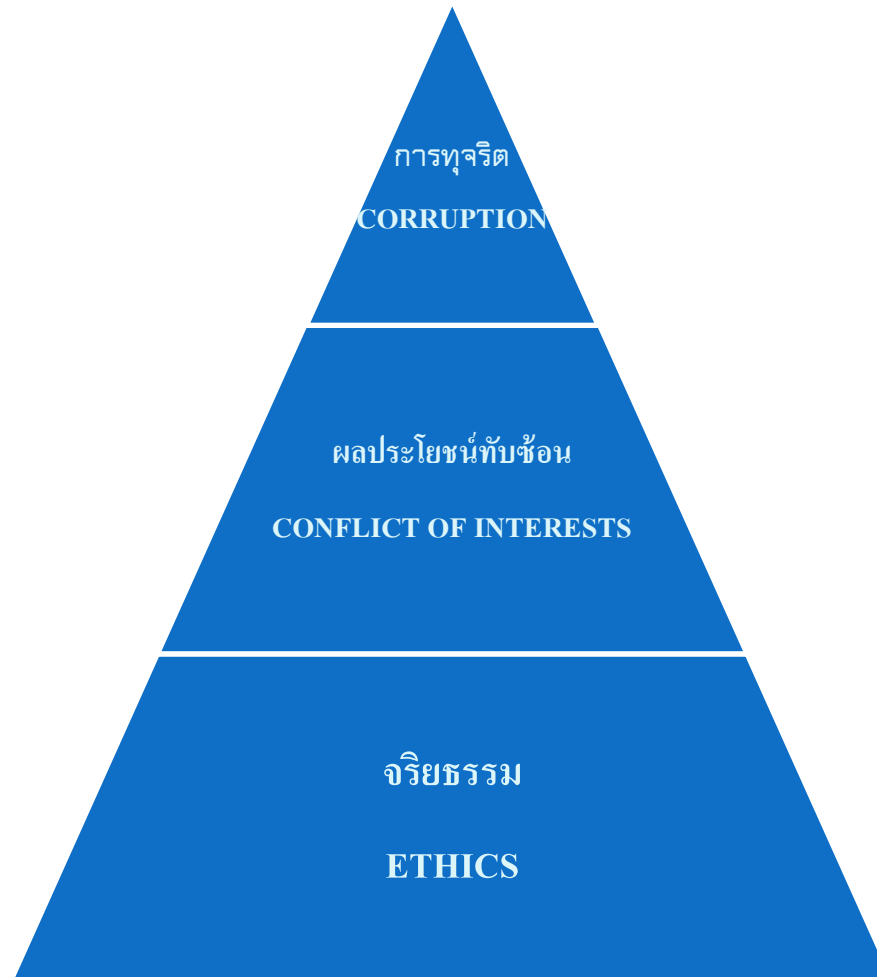
(6) การใช้สมบัติราชการ
เพื่อประโยชน์ของธุรกิจ
ส่วนตัว

(7) การทำโครงการ
สาธารณะลงในเขต
เลือกตั้งเพื่อประโยชน์
ในทางการเมือง

รูปแบบความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

● การรับประโยชน์ต่างๆ (Accepting Benefits)		รับของขวัญ/เงินสนับสนุน/เงินบริจาคจากลูกค้าของหน่วยงาน
● การทำธุรกิจกับตัวเอง (Self-Dealing) หรือเป็น คู่สัญญา (Contracts)		มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานต้นสังกัด
● การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post –Employment)		ลาออกจากหน่วยงานเพื่อไปทำงานในหน่วยงานที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน
● การทำงานพิเศษ (Outside Employment or Moonlighting)		ตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจที่แข่งขันหรือรับงานจากหน่วยงานต้นสังกัด
● การรู้ข้อมูลภายใน (Inside Information)		ใช้ประโยชน์จากข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนเอง
● การใช้สมบัติของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว (Using Employer, Property for Private advantage)		นำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ในงานส่วนตัว
● การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork-Barrrelling)		รมต.อนุมัติโครงการไปลงในพื้นที่ตนเอง, ใช้งบสาธารณะเพื่อหาเสียง

ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรม ประโยชน์ทับซ้อน และคอร์รัปชัน

สภาพปัญหาการขาดจริยธรรม

1. ปัญหาเกี่ยวกับพื้นฐานการปลูกฝังค่านิยมจากครอบครัวและสังคม
2. ปัญหาการขาดการปลูกฝัง ค่านิยม ความรู้ ในการศึกษาเรื่องจริยธรรมและมีมาตรฐานการเรียนการสอนเกี่ยวกับจริยธรรม
3. ปัญหาการขาดต้นแบบของบุคลากรที่ดำรงตนเป็นตัวอย่างด้านจริยธรรม

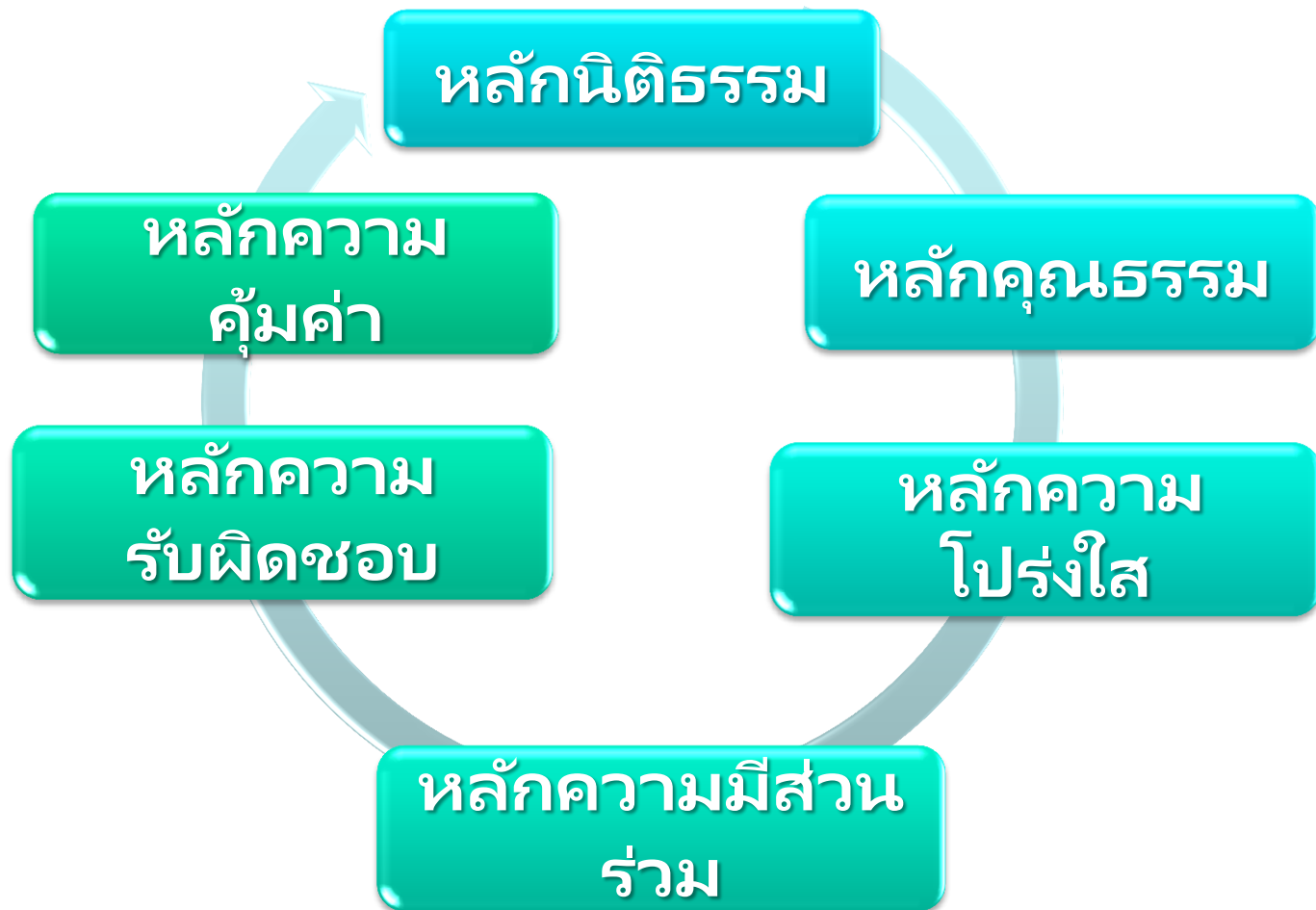
4. ปัญหาเรื่องความจำเป็นทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
5. ปัญหาการทุจริต หรือมีการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมวิชาชีพในกรณีอื่น
6. ปัญหาการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม
7. ปัญหาการขาดการเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบสื่อมวลชนและประชาชน

จริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ❖ หลักจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การประพฤติปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับการยอมรับจากสาธารณชน และมีความสำคัญต่อการดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งรัฐ

❖ ความเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม ไม่ว่าในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะค่านิยมทางสังคมที่มุ่งเน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเป็นหลัก ทำให้ความประพฤติอันเป็นพื้นฐาน (norm) ได้หันเหออกจากหลักกฎหมาย ศีลธรรม และจริยธรรม ซึ่งทั้งสามสิ่งนี้คือแนวทางสำคัญของจริยธรรม

ธรรมาภิบาล (มรดกไตเสมอจ๊ะ)

หลักสำคัญของ จริยธรรม

- หลักอินทภาษ
- คุณค่าความดี 5 ประการ

หลักอินทภาษ

เป็นที่มาของหลักจริยธรรมในการดำรงตนให้ปราศจากอคติ
ธรรม 4 ประการ ดังนี้

- ❖ ปราศจากฉันทาคติ หมายถึงการทำให้จิตปราศจากความโลภ
- ❖ ปราศจากโทษาคติ หมายถึงการทำให้จิตปราศจากความโกรธ
พยาบาทจองเวร
- ❖ ปราศจากภยาคติ หมายถึง การกระทำจิตปราศจากความกลัว
กระทำจิตให้มั่นคง
- ❖ ปราศจากโมหาคติ หมายถึงกระทำจิตให้ปราศจากความงໍ
เผลา ความหลง ไม่รู้จักความทุกข์ ความดับ

คุณค่าความดี 5 ประการ

ความซื่อสัตย์สุจริต
**Honesty and
integrity**

การเป็นอยู่อย่างพอเพียง
**Sufficiency and
Moderation**

การมีจิตสาธารณะ
Greater Good

การกระทำอย่างรับผิดชอบ
**Responsibility and
Accountability**

ความเป็นธรรมทางสังคม
Fairness and Justice

ความซื่อสัตย์สุจริต (Honesty and Integrity)

การยึดมั่นในความสัตย์จริงและในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม มีความซื่อตรงและ
เจตนาที่บริสุทธิ์ ประพฤติปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นโดยชอบ ไม่คดโกง

ลักษณะพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ Core Values

- * การไม่พูดโกหก
- * ทำตัวเป็นที่น่านับถือ
- * ตรงไปตรงมา
- * เก็บของแล้วคืน
- * ซื่อสัตย์สุจริตทางวิชาการ
- * ไม่ลักขโมย
- * ทำตามสัญญา
- * กล้าเปิดเผยความจริง
- * ไม่หยิบของโดยไม่ได้อนุญาต
- * ยืมของแล้วคืน

เช่น ไม่ลอกข้อสอบ ไม่ลอกงานวิชาการ

การมีจิตสาธารณะ (Greater Good)

การมีจิตสำนึกเพื่อส่วนร่วม มีความตระหนักรู้และคำนึงถึงสังคมส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อตัวเองในการกระทำใดๆ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบเสียหาย ต่อส่วนรวม และพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

ลักษณะพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ Core Values

- * การร่วมดูแลสังคม ให้บริการสังคม เป็นอาสาสมัคร
- * ความรับผิดชอบต่อเรื่องส่วนรวม
- * การอาสาและเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ความเอื้อเฟื้อ
- * การมีเมตตากรุณา
- * การไม่เห็นแก่ตัว
- * รักษาของส่วนรวม รู้จักปิดน้ำปิดไฟ
- * ทำความสะอาดห้องเรียน ทำงานของส่วนรวมโดยไม่เกี่ยงว่าเป็นภาระเพิ่ม
- * ปกป้องทรัพย์สินส่วนรวม ดูแลสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

ความเป็นธรรมทางสังคม (Fairness and Justice)

การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน และอย่างมีเหตุผล โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อ เพศ เชื้อชาติ ชนชั้น สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ Core Values

- * การนึกถึงใจเขาใจเรา * ไม่รังแกใคร
- * ปกป้องผู้ที่อ่อนแอกว่า * ไม่นิ่งเฉยต่อสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
- * การรับฟังผู้อื่น * ไม่แข่งคิว
- * การเคารพให้เกียรติผู้อื่น * รู้จักกตัญญูและตอบแทนบุญคุณอย่างมีเหตุผล
- * คำนึงถึงความยุติธรรมและความถูกต้องไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นก็ตาม
- * การรักษากฎเกณฑ์กติกาของส่วนรวม
- * ไม่เอาเปรียบใครและรักษาสีทิมของตนเอง
- * ไม่เห็นด้วยกับเพื่อนในทางที่ผิด

การกระทำผิดอย่างรับผิดชอบ (Responsibility and Accountability)

การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด
เคารพกฎเกณฑ์กติกา พร้อมให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการ
กระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไขในสิ่งที่ผิด

ลักษณะพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ Core Values

- * ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด
- * เคารพกติกา
- * กล้ายอมรับผิดและรับการลงโทษ
- * ยินดีแก้ไขในสิ่งที่ผิด กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง
- * การส่งงานตรงเวลา
- * รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
- * มีระเบียบวินัย
- * รับผิดชอบในสิ่งที่ทำ
- * รู้จักสำนึกผิดและขอโทษ

การเป็นอยู่อย่างพอเพียง
(Sufficiency and Moderation)

**การดำเนินชีวิตโดยยึดหลักความพอประมาณ ซื่อตรง
ไม่ละโมภ โสภมาก รู้จักยับยั้งชั่งใจ และต้องไม่เอาเปรียบ
หรือเบียดเบียนทั้งตัวเองและผู้อื่น**

ลักษณะพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ Core Values

- * การรู้จักความเพียงพอ ความพอดี
- * มีความอดทนอดกลั้น รู้จักยับยั้งชั่งใจควบคุมความอยากได้ใคร่มี
- * รู้จักบังคับตัวเองให้มีความพอประมาณ
- * ไม่กลัวความยากลำบาก เพียรพยายาม
- * ไม่ทำอะไรแบบสุดขั้วหรือสุดโต่ง
- * มีสติและเหตุผล
- * ไม่ฟุ้งเฟ้อ
- * ใช้ของอย่างประหยัดและรู้คุณค่า

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (Conflicts of Interest)

ความหมาย

มาตรา ๑๐๐ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นตำแหน่งไม่เกิน ๒ ปี / คู่สมรส

- คู่สัญญา / มีส่วนได้เสีย ในสัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับ
- หุ้นส่วน / ผู้ถือหุ้น ในหจก. บริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับ
- รับสัมปทาน / คงไว้ซึ่งสัมปทาน ในหจก.บริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงาน
- เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะกรรมการ / ที่ปรึกษา / ตัวแทน / พนง./ลจ. ในธุรกิจเอกชนซึ่งกำกับ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ๔ ตำแหน่ง(นายกฯ/รมต./ผู้บริหารท้องถิ่น/รองผู้บริหารท้องถิ่น)

มาตรา ๑๐๓

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ/พ้นไม่เกิน 2 ปี รับทรัพย์สิน /
ประโยชน์อื่นใด

เว้นแต่ โดยธรรมดา

ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

ประโยชน์อื่นใด

- การลดราคา
- การรับความบันเทิง
- การรับบริการ
- การรับการฝึกอบรม
- สิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

โดยธรรมจรรยา

- โดยปกติ
- ตามธรรมเนียม / ประเพณี / วัฒนธรรม
- ตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม

ฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๓

๑. โทษ จำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับ ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท
ทั้งจำทั้งปรับ

๒. ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-11

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-2 (2504-2514)
มุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คือ ถนน ไฟฟ้า และน้ำ
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3-4 (2515-2524)
เพิ่มการพัฒนาด้านสังคม
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 (2525-2539)
มุ่งเน้นการพัฒนาชนบท
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6-7 (2530-2539)
มุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ (๒๕๔๐-๒๕๔๔)
มุ่งเน้นการพัฒนาโดยใช้คนเป็นศูนย์กลาง
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (๒๕๔๕-๒๕๔๙) มุ่ง
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ (๒๕๕๐-๒๕๕๔)
เปลี่ยนตัวชีวิตเป็นการพัฒนาคนเพื่อให้มีความสุข
โดยเน้นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (๒๕๕๕-๒๕๕๙)
ตัวชีวิต ดัชนีความสงบสุข
ดัชนีความอบอุ่นในครอบครัว
มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

- ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ
การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

• วัดฤๅประสงคั

- เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
- เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการ แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
- เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

● แนวทางการพัฒนา

- ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลัง ภาครัฐ
 - ระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด
- เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- ปลุกฝังให้คนไทยไม่โกง
- ป้องกันการทุจริต
- ปราบปรามการทุจริต

- ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มี
ความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับ
ข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ
 - ปฏิรูปกฎหมายให้ทันสมัย
 - ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ

- แผนงานและโครงการสำคัญ

— การสร้างกลไก “ยับยั้ง” และ “สร้างความตระหนักรู้” เพื่อ
ป้องกันการทุจริต

๑. ตรวจสอบ เฝ้าระวัง และวางระบบการจัดการความเสี่ยงจากการทุจริต เพื่อลดความเสี่ยงจากการทุจริตให้มากที่สุด การจัดให้มีระบบควบคุมการจัดซื้อ จัดจ้างที่ทันสมัย รัดกุม เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบ
๒. เผยแพร่/ให้ความรู้ในเรื่องการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม
๓. พัฒนาและสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังการทุจริต โดยการสร้างเครือข่ายและอาสาสมัครเครือข่ายภาคประชาสังคมของส่วนราชการและเอกชน เพื่อส่งเสริมองค์กรภาคประชาสังคม/ภาคีเครือข่ายทำหน้าที่ป้องกันเฝ้าระวัง (**Watch Dogs**)

- การสร้างกลไก “ยับยั้ง” และ “สร้างความตระหนักรู้” เพื่อป้องกันการทุจริต (ต่อ)

๔. สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา ภายใต้กรอบแนวคิด “โรงเรียนสุจริต” เพื่อสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ปลุกจิตสำนึก ทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ
๕. รณรงค์ประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการเชิงรุก เพื่อปลูก-ปลุกจิตสำนึกประชาชน/สร้างความตระหนักถึงโทษภัย/ผลกระทบของการทุจริต และการพัฒนาเครือข่ายเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนรุ่นใหม่ ใช้ **Social Media** รณรงค์ในรูปแบบที่เข้าใจง่าย โดนใจ

ยุทธศาสตร์ชาติ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ระยะที่ 3 (พ.ศ.2560-2564)

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยใสสะอาด
ไทยทั้งชาติด้านทุจริต

(Zero Tolerance & Clean Thailand)

วิสัยทัศน์

พันธกิจ

เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์

พันธกิจ

สร้างวัฒนธรรมต่อการจัดการทุจริต
ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนแบบบูรณาการ
และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ
ให้มีมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต
[Corruption Perceptions Index: CPI]
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

วัตถุประสงค์หลัก

- ◎ สังคมมีพฤติกรรมร่วมด้านการทุจริตในวงกว้าง
- ◎ เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง(Political Culture) มุ่งด้านการทุจริตในทุกภาคส่วน
- ◎ การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่าทันด้วยนวัตกรรมกลไกป้องกันการทุจริต และระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ◎ การปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย มีความรวดเร็ว เป็นธรรม และได้รับความร่วมมือจากประชาชน
- ◎ ดัชนีการรับรู้เรื่องการทุจริตของประเทศไทย(Corruption Perceptions Index: CPI) มีค่าคะแนนในระดับที่สูงขึ้น

2. ยกระดับเจตจำนงทางการเมือง ในการต่อต้านการทุจริต

1. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

6. ยกระดับคะแนนดัชนี
การรับรู้การทุจริต

(Corruption Perceptions
Index : CPI)
ของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์

3. สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

4. พัฒนาระบบป้องกันการ
ทุจริตเชิงรุก

5. ปฏิรูปกลไกและกระบวนการ
การปราบปรามทุจริต

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง

- เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนะทางการดำรงชีวิต ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชดำรัสแก่ชาวไทยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมา และถูกพูดถึงอย่างชัดเจนในวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2540 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทย ให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในกระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ความเป็นมา

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิในทางเศรษฐกิจและสาขาอื่น ๆ มาร่วมกันประมวลและกลั่นกรองพระราชดำรัสเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และได้จัดทำเป็นบทความเรื่อง "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" และได้นำความกราบบังคลทูลพระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัย เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2542 โดยทรงพระกรุณาปรับปรุงแก้ไขพระราชทานและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำบทความที่ทรงแก้ไขแล้วไปเผยแพร่ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542

คุณค่า-การยอมรับ-การเชิดชู

- ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ได้รับการเชิดชูเป็นอย่างสูงจากสหประชาชาติ ว่าเป็นปรัชญาที่มีประโยชน์ต่อประเทศไทย และนานาประเทศ และสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกยึดเป็นแนวทางสู่การพัฒนาแบบยั่งยืน โดยมีนักวิชาการและนักเศรษฐศาสตร์หลายคนเห็นด้วยกับแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

คุณค่า-การยอมรับ-การใช้

- ศจ. ดร. วุльфกัง ชัคส์ นักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมคนสำคัญของเยอรมนี สนใจการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมาก และมองว่า น่าจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับทุกชาติในเวลานี้ ทั้งมีแนวคิดผลักดัน เศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นที่รู้จักในเยอรมนี
- ศจ. ดร.อมาตยา เซน ศาสตราจารย์ชาวอินเดีย เจ้าของรางวัลโนเบลสาขา เศรษฐศาสตร์ ปี ค.ศ. 1998 มองว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการใช้สิ่ง ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ และใช้โอกาสให้พอเพียงกับชีวิตที่ดี ซึ่ง ไม่ได้หมายถึงความไม่ต้องการ แต่ต้องรู้จักใช้ชีวิตให้ดีพอ อย่าให้ ความสำคัญกับเรื่องของรายได้และความร่ำรวย แต่ให้มองที่คุณค่าของ ชีวิตมนุษย์

คุณค่า-การยอมรับ-การเชิดชู

- นายจิกมี ทินเลย์ นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศภูฏาน ให้
ทรรศนะว่า หากประเทศไทยกำหนดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
ให้เป็นวาระระดับชาติ และดำเนินตามแนวทางนี้อย่าง
จริงจัง "ผมว่าประเทศไทยสามารถสร้างโลกใบใหม่จาก
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สร้างชีวิตที่ยั่งยืน และ
สุดท้ายจะไม่หยุดเพียงแค่นี้ในประเทศ แต่จะเป็นหลักการและ
แนวปฏิบัติของโลก ซึ่งหากทำได้สำเร็จ ไทยก็คือผู้นำ"

คุณค่า-การยอมรับ-การเชิดชู

- ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้รับการเชิดชูเป็นอย่างสูงจากองค์การสหประชาชาติ โดยนายโคฟี อันนัน ในฐานะเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 และได้มีปาฐกถาถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นปรัชญาที่มีประโยชน์ต่อประเทศไทยและนานาประเทศ และสามารถเริ่มได้จากการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง สู่หมู่บ้าน และสู่เศรษฐกิจในวงกว้างขึ้นในที่สุด

น้อมนำหลักพระราชดำริสปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

“ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป ”

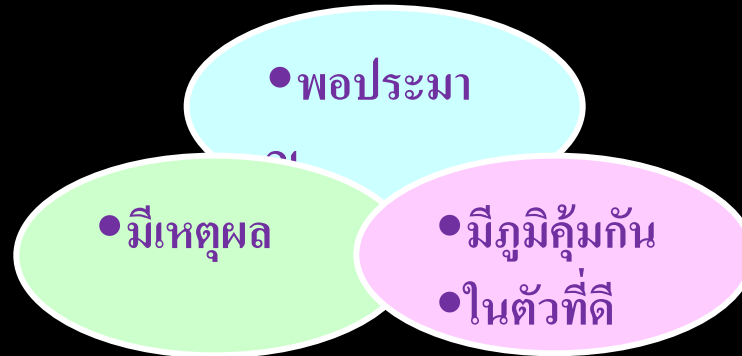
แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

“หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- **ทางสายกลาง**

•เงื่อนไขความรู้

•[รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง]

•เงื่อนไขคุณธรรม

•(ซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน อดออม ใฝ่ดี)

นำสู่

•เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม

•สมดุล / พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

พจนานุกรม

โดยยึดหลักทางสายกลาง ได้แก่

1. การพอเพียงในการกระทำ
2. การพอเพียงในคำพูด
3. การพอเพียงในความคิด

•1. พอเพียงในการกระทำ คือ การทำความดี

•พระสังฆราช “ความดีคืออารมณ์/อิสริยาภรณ์
• ของคน”

- ความดี ขั้นตรี คือ ทำแล้วไม่เบียดเบียนคนอื่น
- ขั้นโท คือ ทำแล้วเกื้อกูลให้คนอื่นทำดี
- ตามด้วย
- ขั้นเอก คือ ทำแล้วขัดเกลาความชั่ว
- ตัวเองให้หลุดไป

• ตัวชี้วัด

- ถ้าทำความดีขจัดโลภ โกรธ หลง
- ขจัดความโลภ คือ การให้ทาน
- ขจัดความโกรธ คือ ความเมตตา
- ขจัดความหลง คือ ปัญญา

•2. พอเพียงในคำพูด หมายถึง สัมมาวาจา/ ปิยวาจา คือ

- 1. คำพูดจริง คือ กล่าวพูดในสิ่งที่ถูกต้อง
- 2. คำพูดต้องเป็นประโยชน์
- 3. คำพูดต้องอ่อนหวาน ไม่หยาบคาย กระด้าง
- 4. ไม่พูดไม่ส่อเสียด ยุแหยง

•3. พอเพียงในความคิด (**Rational**) ใช้หลักเหตุผล

-
- 1. สติ คือ ระลึกได้ว่าทำดี
- 2. สัมปชัญญะ คือ รู้ตัว
-

มีแต่คุณ

- รอบคอบ ใช้สติปัญญา แยกแยะ ไตร่ตรอง
คำนึงถึงหลักประหยัด คุ่มค่าเท่ากับคุ่มค่าเทียม
ก่อนตัดสินใจ
- คุ่มค่าแท้ใช้ปัญญาตัดสินใจ
- คุ่มค่าเทียมใช้ความอยาก/ตัณหา ตัดสินใจ

มีภูมิคุ้มกัน

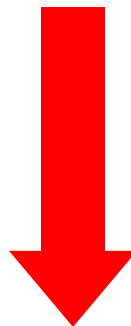
- เตรียมพร้อมรับมือผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ในอนาคต

ภายในใจคนเรา

ความรู้ คือ รอบรู้ในวิชาการ รู้ด้านลึก รู้ด้านกว้าง
รอบคอบในการนำความรู้ไปบูรณาการ
ระมัดระวังในการนำไปปฏิบัติ

คุณธรรม คือ ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน
สติปัญญา แบ่งปันต้องกล้าทำ
ในสิ่งที่ถูกต้องให้เป็นตัวอย่าง

สมดุล/มั่นคง/ยั่งยืน

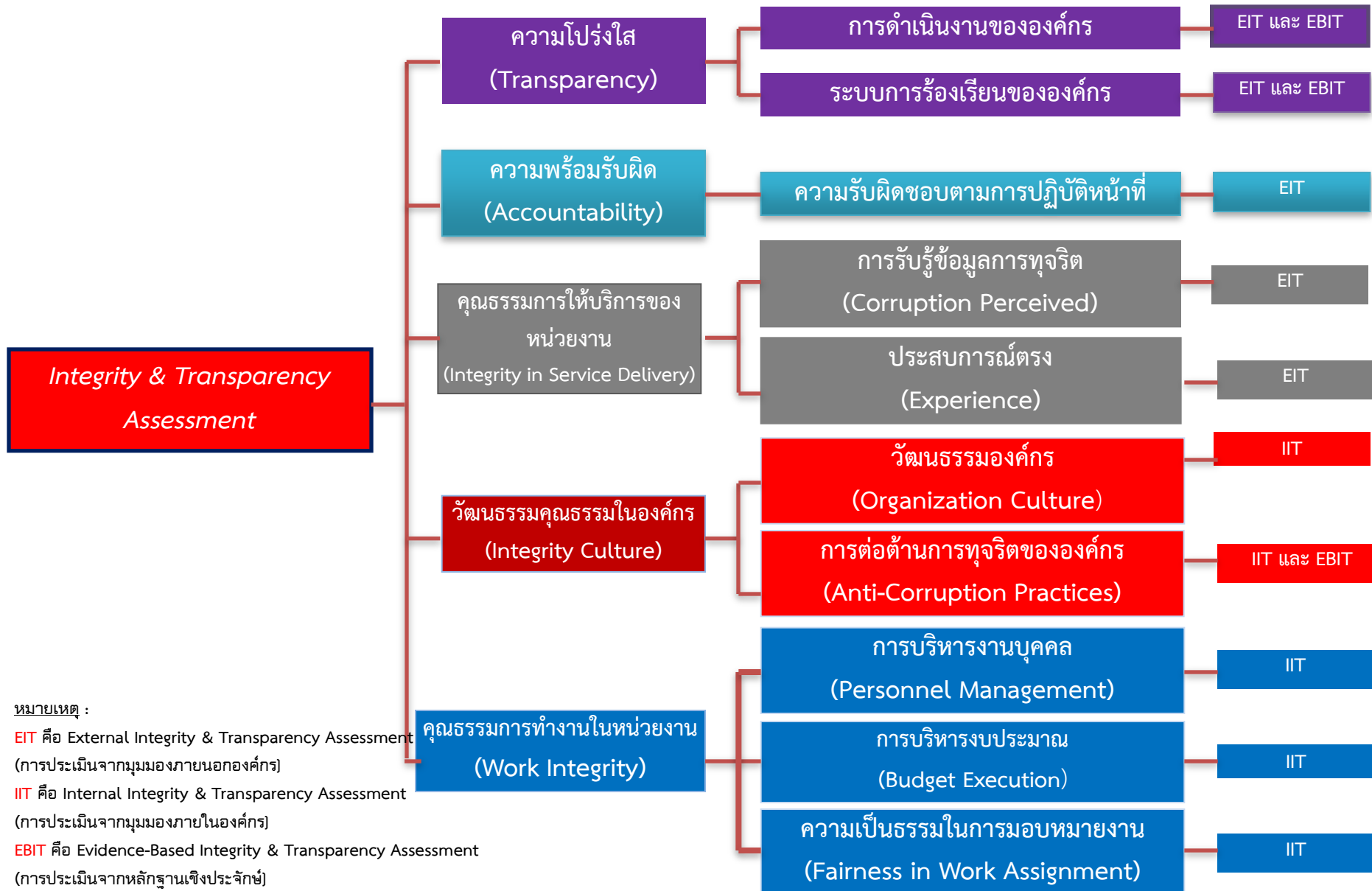

● เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรม

โครงการประเมินคุณธรรมความโปร่งใส การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity Transparency Assessment : ITA)

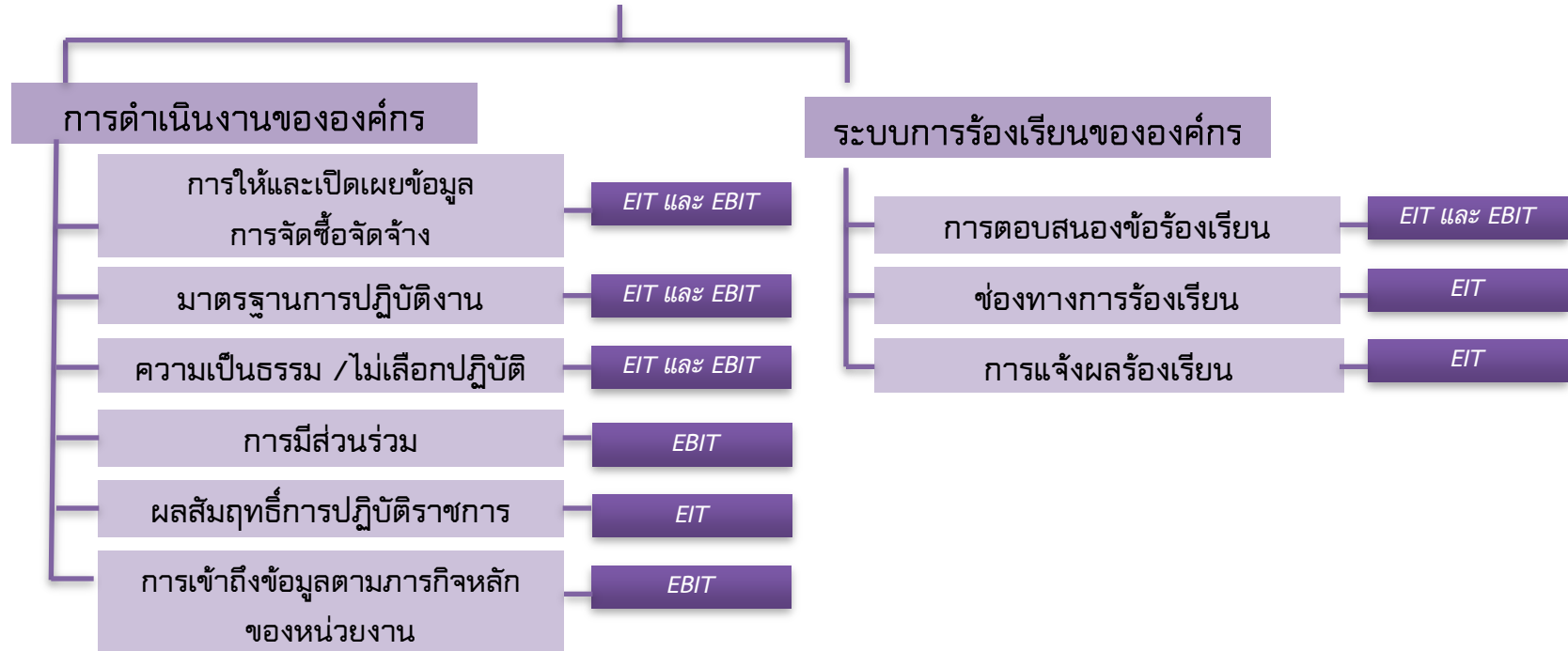

กรอบแนวคิดการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

ความโปร่งใส (Transparency)

ดัชนีความโปร่งใส (Transparency Index) หมายถึง การปฏิบัติราชการตามภารกิจของหน่วยงานที่มีความโปร่งใส การมีธรรมาภิบาล (Good Governance) ด้วยความเป็นธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ โดยประเมินจากมุมมองความคิดเห็นของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและจากหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence - Based) บนพื้นฐานข้อเท็จจริงจากเอกสาร/หลักฐานต่างๆ ในการดำเนินงานของหน่วยงาน

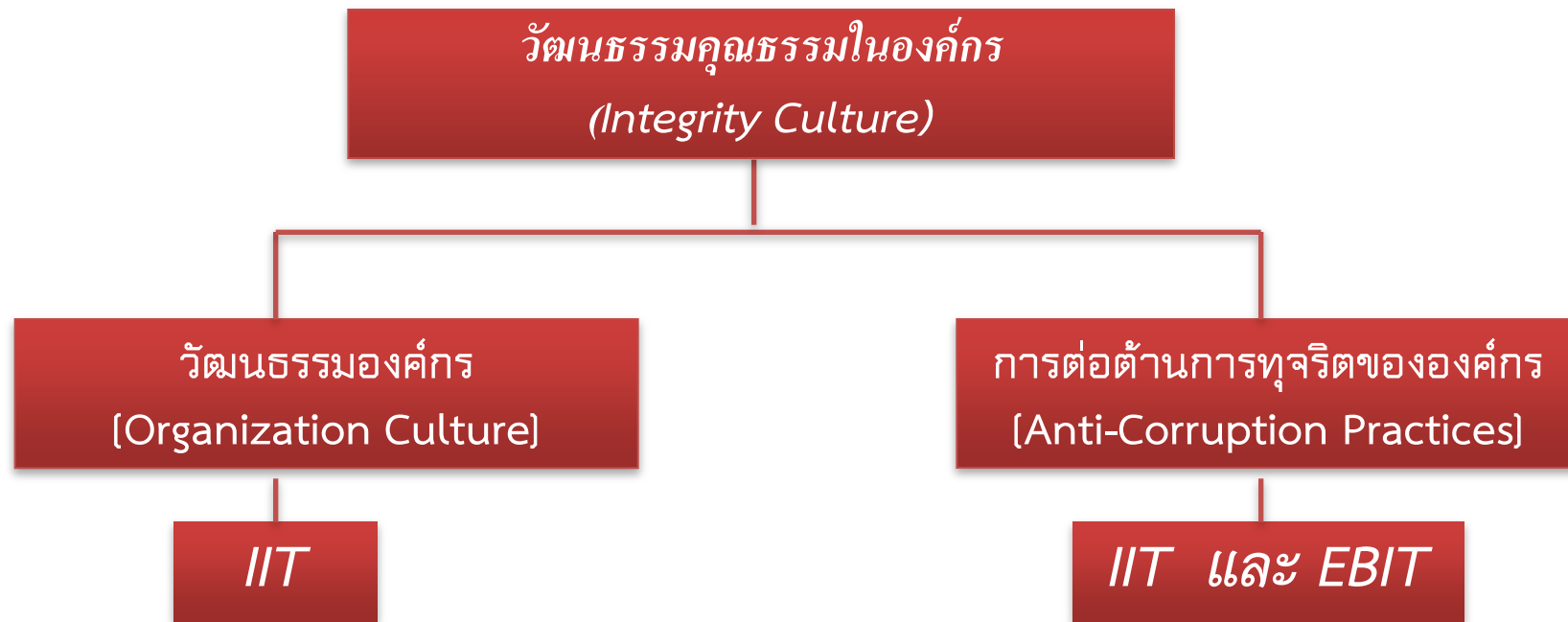
ดัชนีความพร้อมรับผิด (Accountability index) หมายถึง การปฏิบัติราชการตามภารกิจของเจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตน โดยคำนึงถึงความสำเร็จของงาน ดัชนีนี้จะวัดระดับความรับผิดชอบตามการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานคือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความพร้อม ในการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ และพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยมุ่งผลสำเร็จของงาน โดยประเมินจากมุมมองความคิดเห็นของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหน่วยงาน

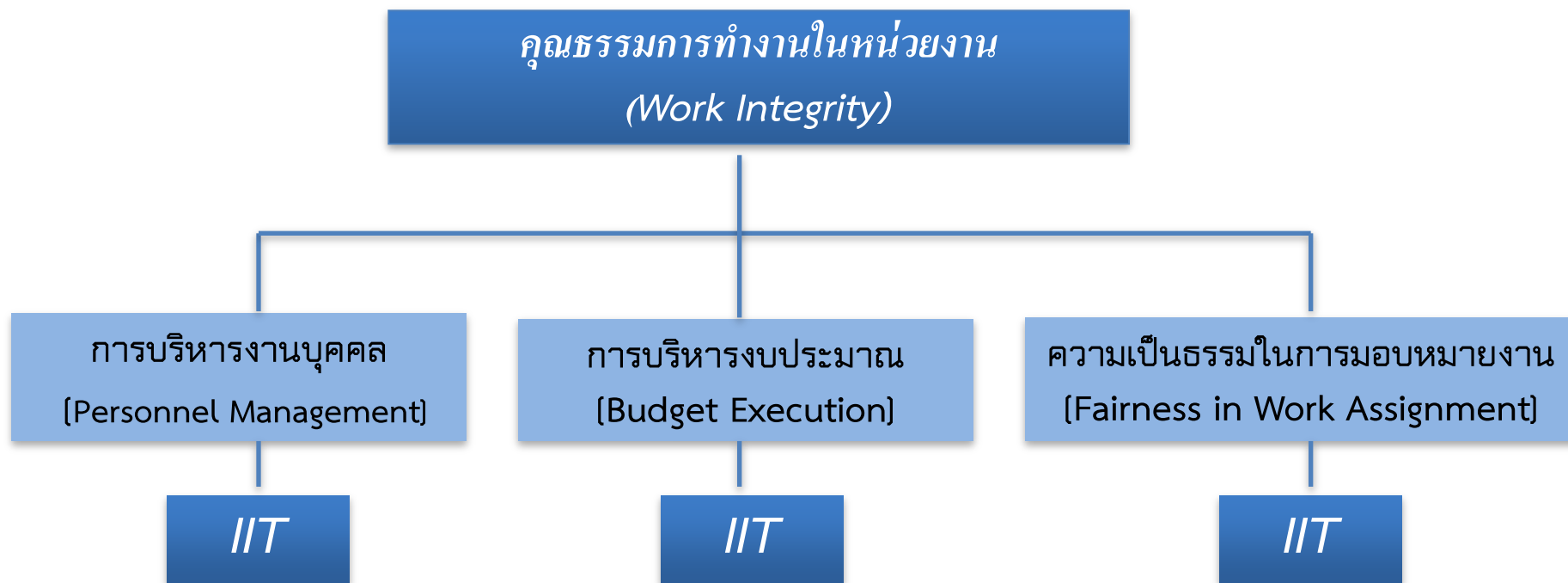
กรอบแนวคิดการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน (ต่อ)

ดัชนีคุณธรรมการให้บริการของหน่วยงาน (Integrity in Service Delivery Index) หมายถึง พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีการดำเนินการโดยไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส ไม่เป็นไปตามกระบวนการมาตรฐานในระหว่างการส่งมอบบริการหรือขั้นตอนการให้บริการ การเลือกปฏิบัติเมื่อได้รับการเสนอเงื่อนไขพิเศษหรือจูงใจเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ส่วนตน กลุ่มหรือพวกพ้อง หากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานมีพฤติกรรมเหล่านี้บ่อยหรือไม่มีเลย และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานปฏิบัติงานตามกระบวนการมาตรฐานหรือขั้นตอนการให้บริการด้วยความเป็นธรรมแล้ว ก็จะส่งผลให้คุณธรรมการให้บริการของหน่วยงานดี ดัชนีนี้จะวัดระดับการรับรู้จาก 2 แง่มุม ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลการทุจริต (**Corruption Perceived**) และประสบการณ์ตรง ของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (**Experience**)

ดัชนีวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร (Integrity Culture Index) หมายถึง การปฏิบัติราชการตามภารกิจของหน่วยงานที่ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมตามประมวลจริยธรรม จรรยาวิชาชีพ และมีระบบการต่อต้านการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ ดัชนีนี้เป็นการประเมินจากมุมมองความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐภายในหน่วยงาน และจากการนำหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence - Based) บนพื้นฐานข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงจากเอกสาร/หลักฐานต่างๆ ของหน่วยงาน ตลอดจนข้อมูลการถูกชี้มูลความผิดจากสำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ท. มาใช้ประเมิน

ดัชนีคุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน (Work Integrity Index) หมายถึง ระบบการบริหารงานของหน่วยงานที่มีการบริหารจัดการที่ดียึดระบบคุณธรรมความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน มุ่งเน้นผลประโยชน์ส่วนรวม ดัชนีนี้เป็นการวัดระบบการบริหารงานภายในหน่วยงาน ในเรื่องของระบบการบริหารงานบุคคล (Personnel Management) การบริหารงบประมาณ (Budget Execution) และความเป็นธรรม ในการมอบหมายงาน (Fairness in Work Assignment) โดยประเมินจากมุมมองความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายในหน่วยงาน

☆
ချစ်မိတ်ဖက်ဖက်

ချစ်မိတ်ဖက်ဖက်

